

ret uheldige, og det er derfor ikke underligt, at der sker Ulykker. Mange Steder er Materiellet gammelt, og ofte benyttes der Chauffører, som ikke har tilstrækkelig Uddannelse; derfor maa der træffes Bestemmelse om, hvor mange Passagerer der maa være i en Rutebil, samt at Chaufføren skal være en Mand, som har de Kvalifikationer, der er nødvendige for at kunne føre en saadan Vogn. Endvidere anser man det ikke for tilstrækkeligt, at der, som det hidtil har været Tilfældet, kun er een Adgang til et Ruteautomobil; det kan i paakommende Tilfælde medføre stor Fare, at der ikke er Udgang fra Automobilet baade for og bag, og en Bestemmelse herom anser man derfor for nødvendig.

Lovforslaget indeholder fremdeles en Bestemmelse om, at ved særlig farlige Vejkryds, Vejsving eller ved Steder, hvor offentlige Veje krydser Jernbaner uden Ledbevoftning, skal de kommunale Myndigheder foranledige, at Gærder, Hegn og Beplantning, der hindrer den frie Oversigt over Vejen, fjernes eller holdes i en passende Højde og Tilstand.

Saaledes som Lovforslaget foreligger, har Justitsministeren kunnet tiltræde det, men han er selvfølgelig villig til Forhandling om Enkeltheder med det høje Landsing. Jeg skal paa Justitsministerens Vegne anbefale, at Sagen fremmes med den størst mulige Velvillie, saa at der saa hurtigt som muligt kan komme et heldigt Resultat ud af Forhandlingerne, idet det er i høj Grad paakrævet, at der træffes nye Færdselsbestemmelser paa de heromhandlede Omraader.

Stensballe: Saa længe der foruden Fodgængere og ridende udelukkende fandtes Hestekøretøjer paa Gader og Veje, var der egentlig kun en ret strengt begrænset Lokaltrafik, og der var i de Tider absolut tilstrækkelige Regler for Færdselen paa vore Veje, saaledes at de kunde optage denne Trafik, uden at der behøvedes særlige Regler for at forhindre Ulykkestilfælde. De, som færdedes paa Vejene, kunde komme omkring hianden uden Sammenstød eller anden Molest. Imidlertid har man i de senere Aar faaet Cykler, Motorcykler og meget hurtigkørende svære Motorkøretøjer. Dette har bevirket, at der er kommet ikke alene en meget større Lokaltrafik, men ogsaa en stor Trafik, som føres ud over hele Landet, og den mere intense Trafik, som foregaar under denne Landevejenes Renaissance, og som fuldstændig har forandret Billedet af Færdselen paa Vejene — i de

sidste 50 Aar har Jernbanerne jo været enevældige, idet Trafikken har været henvist til dem —, har bevirket, at der er blevet lyst efter ensartede Færdselsregler ikke blot af Motorforeningerne, men ogsaa af f. Eks. Købstadforeningen og Dansk Ingeniørforening, og man har anmodet om, at der maatte blive givet de mere hurtigkørende Køretøjer Paabud om at vise tilbørligt Hensyn til de mere langsomt vejfarende. Det kan imidlertid kun være Hensigten med en saadan almindelig Lov, som det ogsaa er udtalt af den højtærede Minister, at der i denne optages de almindeligste Regler for Færdsel paa Vejene, Regler, som i Virkeligheden er kendte og anerkendte af de allerfleste, men som ikke overholdes, fordi de ikke er paabudt ved Lov. Skulde det være nødvendigt at gaa ud over disse almindelige Regler, maa man udstede særlige og strengere Politivedtægter for rent lokale Omraader, og noget saadant vil sikkert ogsaa blive nødvendigt ikke blot i København-Frederiksberg, men ogsaa i Bykommunerne, i hvert Fald i de større. Derfor er der i Lovforslagets § 1 optaget en Bestemmelse om, at ved Siden af Færdselslovens Regler skal de i de stedlige Politivedtægter gældende Bestemmelser bringes til Anvendelse.

Lovforslaget har, som den højtærede Minister omtalte, været Genstand for en ganske overordentlig omhyggelig Behandling i det andet høje Ting og er der blevet tiltraadt af alle Partier. Det tilfredsstillende ogsaa efter mine Begreber i det store og hele de Krav, som med Berettigelse kan stilles til en almindelig Færdselslov, gældende for hele Landet, men da det er første Gang, vi her gaar til en samlet Lovgivning paa dette Omraade — jeg gør dog opmærksom paa, at der i Motorlovgivningen delvis har været lovgivet om dette Spørgsmaal —, og da det er en saa stor og vigtig Sag, maa jeg formene, det er rettest, at Lovforslaget ogsaa her i Tinget drøftes i et Udvalg, og jeg skal derfor efter Forhandlingens Slutning tillade mig at foreslaa det henvist til velvillig Behandling i et Udvalg.

De første Paragraffer i Lovforslaget indeholder navnlig Reglerne for Veffærd-selen, og her fastsættes baade de Pligter og de Rettigheder, som saavel de forskellige Kategorier af vejfarende som de enkelte vejfarende har eller skal være underkastet. Det forekommer mig, at der her er sket nogen Ændring til Fordel for de vejfarende, der bevæger sig med større Hurtighed. Det har formentlig været en anerkendt og sædvan-